

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu V. G., bývajúceho v N., v dovolacom konaní zastúpeného JUDr. I. L., advokátkou v N., proti žalovaným 1/ A. K., bývajúcej v J. a 2/ A.. R., bývajúcemu vo V., o ochranu osobnosti, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 8 C 48/2010, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 31. januára 2013, sp. zn. 8 Co 280/2012, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaným nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

*Krajský súd v Nitre rozsudkom z 31. januára 2013, sp. zn. 8 Co 280/2012 potvrdil rozsudok Okresného súdu Nitra z 15. februára 2012, č. k. 8 C 48/2010-318, ktorým tento súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal náhrady nemajetkovej ujmy (z titulu ochrany osobnosti), žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanej 1/ trovy konania v sume 22,90 Eur do troch dní, žalovanému 2/ a štátu náhradu trov konania nepriznal. Odvolací súd tiež uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanej 1/ náhradu trov **odvolacieho konania** vo výške 22,32 Eur do troch dní a žalovanému 2/ nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení uviedol, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil; v celom rozsahu sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa, na tieto dôvody poukázal (§ 219 ods. 2 O. s. p.).*

Rozsudok odvolacieho súdu napadol žalobca dovolaním podaným na pošte 6. mája 2013 (pripojená obálka k č. l. 479 súdneho spisu). Navrhol, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a odvolaciemu súdu uložil povinnosť doručiť mu rozsudok do vlastných rúk. Súčasne navrhol odložiť vykonateľnosť dovolaním napadnutého rozsudku v časti týkajúcej sa trov konania. Zástupkyňa (na základe informácie získanej od žalobcu)

uviedla, že žalobca už 8. apríla 2013 zaslal na Najvyšší súd SR podanie, ktoré možno považovať za dovolanie.

Vzhľadom na skutočnosť, že dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.), najvyšší súd skúmal, či je dovolaním napadnutý rozsudok právoplatný.

Ako vyplýva zo spisu, rozsudok Krajského súdu v Nitre z 31. januára 2013, sp. zn. 8 Co 280/2012 bol jeho právnenému zástupcovi a žalovaným doručovaný poštou. Zástupcom žalobcu (v tom čase) bolo Centrum právnej pomoci so sídlom v Bratislave, Námestie slobody č. 12 a to na základe uznesenia Okresného súdu v Nitre z 5. januára 2011, č. k. 8 C 48/2010-75. Menovanému subjektu bol dovolaním napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre doručený 21. marca 2013 a obidvom žalovaným 22.3.2013 (viď doručienky pripojené k tomuto rozsudku – č. l. 469 súdneho spisu).

Doručením rozsudku odvolacieho súdu všetkým účastníkom nadobudlo toto rozhodnutie právoplatnosť (§ 159 ods. 1 O. s. p.). V nadväznosti na vyššie uvedené ustanovenia treba vychádzať z toho, že jednomesačná lehota zákonom vymedzená na podanie dovolania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) začala v danom prípade plynúť 22.3.2013, kedy napadnutý rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť, a jej koniec pripadol na pondelok 22.4.2013. So zreteľom na ustanovenie § 57 ods. 2 O. s. p. bol posledným dňom lehoty na podanie dovolania 22.4.2013, ktorý bol pracovným dňom.

Pokiaľ žalobca, ako to vyplýva z podacej pečiatky na dovolaní (č. l. 479), podal dovolanie na pošte až 6. mája 2013, urobil tak oneskorene, po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa zaoberal aj tvrdením uvedeným v dovolaní spočívajúcim v tom, že dovolanie v predmetnej veci podal už 8. apríla 2013 a teda v lehote ustanovenej v § 240 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého účastník môže podať dovolanie **do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde**, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Dospel pritom k záveru, že toto tvrdenie nie je dôvodné. Dovolací súd totiž (z kancelárie predsedu Najvyššieho súdu SR) zistil, že žalobca síce 8.4.2013 podal na poštovú prepravu podanie adresované Najvyššiemu súdu SR (označené ako „Upovedomenie o začatí trestného stíhania“), avšak z jeho obsahu (§ 41 ods. 2 O. s. p.) nemožno vyvodiť, že sa jedná o dovolanie v prejednávanej veci, a že vôbec ide o opravný prostriedok. V tomto podaní

žalobca uvádza viac súdnych konaní (trestných i civilných) a vytýka rôzne pochybenia, ku ktorým v nich došlo a Najvyššiemu súdu SR ho dal iba na vedomie (rovnako ako Generálnej prokuratúre SR a Ministerstvu spravodlivosti SR).

Vzhľadom na to Najvyšší súd Slovenskej republiky oneskorene podané dovolanie žalobcu odmietol podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p.

Výrok o trovách konania sa zakladá na ustanovení § 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. s tým, že žalovaní, ktorým (podľa výsledku konania) vzniklo právo na náhradu trov tohto konania, návrh na rozhodnutie o trovách nepodali.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 11. septembra 2013

JUDr. Daniela Š v e c o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová